

УДК 658.14

Животок Едуард Борисович

*студент кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки
Київський національний університет технологій та дизайну
м. Київ, Україна*

ФІНАНСОВИЙ СТАН ПІДПРИЄМСТВА ТА ШЛЯХИ ЙОГО ПОКРАЩЕННЯ

На сьогодні «Фінансовий стан та його покращення» є актуальною темою у сучасних умовах, оскільки ринкові відносини господарювання жорстокі та непрості, а конкуренція витісняє тих суб'єктів господарювання, що неправильно організували роботу діяльності підприємства та неефективно використовують свої фінансові ресурси. Тому реальна оцінка фінансового стану підприємства є насамперед необхідною для того, щоб підприємство змогло тримати свої позиції на ринку та розвивати свою діяльність.

Фінансовий стан підприємства — це комплексне поняття, яке є результатом взаємодії всіх елементів системи фінансових відносин підприємства, визначається сукупністю виробничо-господарських факторів і характеризується системою показників, що відображають наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів. [1]

Для визначення фінансового стану використовують масу аналітичних показників, такі як:

1. Платоспроможність і ліквідність, що характеризують фінансові можливості підприємства щодо погашення заборгованості, покриття підприємством позичкових коштів;
2. Прибутковість — дають можливість порівняти отриманий прибуток з вкладеним капіталом, тобто міру ефективності авансованого у виробництво і реалізацію капіталу;
3. Ділова активність — характеризує кругообіг засобів підприємства;
4. Фінансова стійкість — характеризує співвідношення власних і залучених коштів. [2]

Фінансовий стан залежить від результатів його виробничої, комерційної та фінансово-господарської діяльності. На сам перед на фінансовий стан позитивно впливає висока прибутковість підприємства. Для досягати підприємству потрібно збільшити показники обсягу виробництва і випуску високоякісних товарів та послуг, а собівартість їх зменшити.

Фінансовий стан підприємства може бути:

- стійким;
- нестійким;

- кризовим.

Здатність підприємства своєчасно здійснювати платежі, фінансувати свою діяльність на розширеній основі свідчить про стійкий фінансовий стан.

Сучасні управлінці повинні знати зміст таких понять ринкової економіки, як платоспроможність, ліквідність, кредитоспроможність підприємства, поріг рентабельності, запас фінансової стійкості, ефект цінового важеля, леверидж, ступінь фінансового ризику, небезпека банкрутства та і н., а також методику розрахунку показників, що їх характеризують, та їх аналіз.

Покращення фінансового стану підприємства можливе за рахунок збільшення вхідних та зменшення вихідних грошових потоків. Підвищення розмірів вхідних грошових потоків можливе за рахунок:

- збільшення виручки від реалізації;
- продажу частини основних фондів;
- рефінансування дебіторської заборгованості.

Скорочення вихідних грошових потоків можливе за рахунок:

- зниження витрат, які відносяться на собівартість продукції;
- зниження витрат, які покривають за рахунок прибутку.

Основним заходом покращення фінансового стану є збільшення виручки від реалізації. В свою чергу розмір виручки від реалізації залежить від:

- обсягів реалізації продукції;
- ціни одиниці продукції, що реалізується [3].

Щоб збільшити обсяги реалізації, треба максимально активізувати збутову діяльність підприємства. Стимулювати збут можна різними методами. Бажаний результат можна отримати наданням знижок покупцям, помірними зменшеннями цін, застосуванням масової реклами. Не існує для всіх підприємств єдиного рецепту збільшення обсягів реалізації. Тип заходів залежить від особливостей конкретного підприємства та обраної ним стратегії маркетингу.

Також одним із важливих шляхів удосконалення фінансового стану є мобілізація внутрішніх резервів. Це:

- проведення реструктуризації активів підприємства;
- сукупність заходів, пов'язаних зі зміною структури та складу активів балансу;
- перетворення в грошову форму наявних матеріальних та фінансових активів підприємства [4].

Внутрішні резерви підприємства складаються з явних та прихованих. Виявлення явних резервів здійснюється через ліквідацію: втрат окремих видів ресурсів, перевищення норм їх витрачання.

Особливу увагу необхідно звернути увагу на приховані резерви.

Приховані резерви – частина капіталу, що ніяк не відображена в Балансі. Розмір прихованих резервів балансу дорівнює різниці між балансовою вартістю окремих майнових об'єктів підприємства та їх реальною вартістю.

Саме за рахунок активізації даних резервів можна досягти значного покращення у роботі, що у свою чергу призведе до зміцнення фінансового стану загалом. Для пошук та реалізації резервів підприємство повинно використовувати встановлену методику. Отже внутрішньовиробничі можливості покращення діяльності можна класифікувати таким чином:

- 1) Створення нових виробничих фондів;
- 2) Вдосконалення планування та обліку використання устаткування;
- 3) Вдосконалення використання виробничих площ;
- 4) Скорочення втрат матеріалів та інструменту;
- 5) Вдосконалення обліку і зберігання матеріальних цінностей;
- 6) Вдосконалення конструкції виробу і технології виробництва;
- 7) Вдосконалення процесу виробництва;
- 8) Вдосконалення організації допоміжного виробництва.

Одним з основних напрямів пошуку резервів є зменшення вихідних грошових потоків через зниження собівартості продукції та витрат, джерелом покриття яких є прибуток. На кожному підприємстві, залежно від його особливостей, можуть бути різними набір факторів, які впливають на собівартість [5].

Отже, удосконалення фінансового стану підприємства можливе шляхом підвищення результативності розміщення та використання ресурсів підприємства. При цьому забезпечується розвиток виробництва чи інших сфер діяльності на основі зростання прибутку й активів, при збереженні платоспроможності та кредитоспроможності.

У даний час перед підприємствами стоїть важливе та необхідне завдання – правильно та якісно організувати систему перевірки та тестування фінансового стану, щоб уникнути багатьох проблем пов'язаних з погіршенням діяльності підприємства та знайти шляхи мобілізації прихованих резервів. Отже якісна оцінка фінансового стану є важливою складовою фінансово-господарської діяльності підприємства, що відкриває перед ним багато можливостей удосконалення та покращення свого становища.

Література

1. Обущак Т. А. Сутність фінансового стану підприємства // Актуальні проблеми економіки. — 2007. — № 9. — С. 92–98.
2. Економічний аналіз: навчальний посібник / Б. Є. Грабовецький. — Вінниця: ВНТУ, 2013.
3. Карпенко Г. В. Шляхи удосконалення фінансового стану підприємства // Економіка держави. — К., 2010. — № 1. — С. 61–62.
4. Марцин В. С. Надійність, платоспроможність та фінансова стійкість — основні складові оцінки фінансового стану підприємства // Економіка, фінанси, право. — К., 2009. — № 7. — С. 26–29.
5. Обущак Т. А. Сутність фінансового стану підприємства // Актуальні проблеми економіки. — К., 2009. — № 9. — С. 92–100.